

การแก้ปัญหาความยากจน (ลดหนี้ภาคครัวเรือนและที่ดิน)

ที่กล่าวหาว่า ผมไม่เคยได้รับความลำบากนั้น ผมเองก็เป็นคน ๆ หนึ่งที่เติบโตมาแบบคนทั่วไปเช่นเดียวกับพวกท่าน เป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ต้องทำงานแลกเงินเดือนแบบมนุษย์เงินเดือนคนหนึ่งเหมือนกัน ผมก็เข้าใจว่าความยากลำบากเป็นอย่างไรบ้าง

และที่กล่าวหารัฐบาลว่า ไม่ได้มีการสร้างแผนงานระยะกลางและระยะยาว โดยให้แต่บัตรสวัสดิการและโครงการคนละครึ่ง นั้น

ขอชี้แจงให้ทราบว่า

รัฐบาลนี้มีการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาความยากจนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งในแบบภาพรวม และแบบเจาะจง และทั้งในระยะสั้น และระยะยาว รวมทั้งปัญหาหนี้ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม เราทราบว่าแค่นี้ยังไม่พอ อย่างที่ได้กล่าวเมื่อวาน วันนี้ขอย้ำอีกครั้ง ความยากจนเป็นปัญหาในระดับบุคคล การจะแก้ปัญหาต้องลงรายละเอียด เพื่อให้แก้ได้ตรงจุด ซึ่งในปี 2565 รัฐบาลได้กำหนดให้ “ปี 2565 เป็นปีแห่งการแก้หนี้ภาคครัวเรือน” โดยจะมีการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนในประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นต้นตอของความยากจน 8 เรื่องสำคัญ เช่น

- การแก้ไขปัญหาหนี้กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)
 - การกำหนดให้การไถ่เกื้อ และการปรับโครงสร้างหนี้เป็นวาระของประเทศ
- (เน้นสถาบันการเงินเฉพาะกิจและ SMEs)

- การแก้ไขปัญหานี้เข้าสู่ขั้นตอนและจรรยาบรรณ
- การแก้ไขปัญหานี้ขึ้นสู่ราชการ โดยเฉพาะครูและตำรวจ
- การแก้ไขปัญหาคดีและสินเชื่อส่วนบุคคล
- การแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชนรายย่อยและ SMEs
- การปรับปรุงขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมเพื่อเอื้อให้เกิดการแก้ไขปัญหานี้ขึ้น

ส่วนรายละเอียดต่าง ๆ รองผู้พัฒนพงษ์ฯ และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง จะได้มาชี้แจงต่อไป

นอกจากการแก้ไขปัญหานี้แล้วเรื่องทั้ง 8 ประเด็นข้างต้นแล้ว ผมทราบว่าความยากจนของแต่ละคน แต่ละบ้าน มีที่มาจากปัญหาที่แตกต่างกัน ดังนั้น สิ่งที่รัฐบาลกำลังเริ่มทำอยู่ในตอนนี้คือ “การจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป้าหมายคือ การแก้ปัญหาความยากจนแบบมุ่งเป้าแต่ละครัวเรือน หรือ การตัดเสื้อให้พอดีตัว โดยเราได้วางกลไกครอบคลุมตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติ ซึ่งในระดับปฏิบัติ หรือในระดับพื้นที่ จะมีการตั้งทีมพี่เลี้ยง เข้าไปตรวจสอบข้อมูลทุกครัวเรือนยากจนในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อไปรับทราบปัญหา ช่วยหาทางแก้ไข และให้การสนับสนุนให้ครอบครัวมีการวางแผน หรือแก้ปัญหาความยากจนของแต่ละครัวเรือนให้ตรงตามสภาพปัญหาของแต่ละครอบครัว กำลังเผชิญ เมื่อทราบปัญหาของแต่ละครอบครัว ทีมพี่เลี้ยงก็จะมีมาตรการที่จะช่วยแก้ปัญหาในแต่ละมิติที่แตกต่างกันไปตามแต่ละครอบครัว เช่น มิติสุขภาพ (ตรวจสุขภาพประจำปี การดูแลสุขภาพ การติดตามผู้ป่วยเรื้อรัง) มิติความเป็นอยู่ (ปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัย) มิติการศึกษา (ฝึกอาชีพ) มิติด้านรายได้ (การจัดหาที่ดินทำกิน วิสาหกิจชุมชน เกษตรแปลงใหญ่) เป็นต้น **นี่คือเรื่องใหม่ที่รัฐบาลทำเพิ่มเติมขึ้นจากเดิม เพื่อแก้ปัญหาความยากจนอย่างเป็นระบบ แบบพุ่งเป้ารายครอบครัว ทั้งหมดนี้ได้สั่งการลงไปแล้ว**

และรัฐบาลจะมีการกำกับดูแลให้เป็นไปตามเป้าหมายต่อไป ซึ่งท่าน รมว.มท. จะมาชี้แจงในรายละเอียดต่อไป

เรื่องที่ดิน นอกจากจะใช้กลไก คทช. เพื่อเข้ามาทำหน้าที่กระจายการถือครองที่ดิน ให้แก่ประชาชนผู้ยากไร้ให้มีที่ดินเพื่อยู่ออาศัยและทำกิน มีประชาชนได้รับประโยชน์ไปแล้ว คิดเป็นพื้นที่กว่า 850,000 ไร่ การจัดทำแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ มาตราส่วน 1 : 4000 หรือที่เรียกว่า One Map เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน ที่มีมานานกว่า 50 ปีแล้ว เพื่อให้เส้นแนวเขตที่ดินของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็น ที่ป่าไม้ ที่ สปก. ที่สาธารณประโยชน์ หรือที่ดินมีโฉนดของประชาชน เป็นเส้นแนวเขตเดียวกัน ขณะนี้ดำเนินการเสร็จไปแล้ว 22 จังหวัด ยังเหลืออีก 44 จังหวัด ที่จะดำเนินการต่อไป

นอกจากนี้ยังมีโครงการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติที่ประชาชนทุกคนสามารถ เข้ารับการรักษายาบาลฟรี ซึ่งมีการพัฒนาให้ดีขึ้นหลาย ๆ รายการ ล่าสุดเป็นเรื่อง การขยายบริการล้างไตผ่านช่องท้องด้วยเครื่องอัตโนมัติ และการคัดกรองมะเร็งเต้านม และมะเร็งช่องปาก ตอบสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนมากขึ้นทุกปี อย่างเรื่องการเพิ่มบทบาทของ อสม. และหมอครอบครัว ก็เป็นสิ่งที่เราพัฒนา เพิ่มขึ้นมา เพื่อให้ทุกคนเข้าถึงบริการสุขภาพได้โดยไม่ต้องเดินทางไปโรงพยาบาล ส่วนเรื่องที่อยู่อาศัยก็มีโครงการบ้านล้านหลังให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เพื่อช่วยเหลือ กลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่ไม่สามารถเข้าถึงสินเชื่อให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ง่ายขึ้น ซึ่งนี่คือตัวอย่างบางส่วนที่เราทำไปแล้วและทุกท่านทราบกันดี